

भवत्वेवंभूतोऽन्यः परमेश्वरः ये पुनरस्मान्निर्भर्त्स्य पापिनं रक्षितवन्तः ते केतानाह तस्येति द्वाभ्याम् तस्यैव रूपं गुणाः प्रभावादयः स्वभावः भक्तवात्सल्यादिर्येषांति ॥ १७ ॥ विष्णोर्भूतानि भूत्याः दुर्दर्शानि द्रष्टुमप्यशक्यानि लिङ्गानि रूपाणि येषां तानि तद्भक्तिमतः विष्णुभक्तान् परेभ्यः शत्रुभ्यः सर्वतः अग्न्यादिभ्यश्चरक्षंति ॥ १८ ॥ ननु विष्णुभक्ताश्चेत् कथमधर्मपक्षपातं कृतवन्तस्तत्राह धर्ममिति ऋषयो भृगवादयः ॥ १९ ॥ ननु केचिन्न जानन्ति तस्य सत्त्वे किं प्रमाणं तत्राह स्वयंभूरिति कुमारः सनत्कुमारः वयमित्यात्मानमेव बहुमन्यमानो निर्दिशति ॥ २० ॥ हे भटाः ॥ २१ ॥ तमेव धर्ममाह एतावानिति ॥ २२ ॥ नचात्र प्रमाणं वक्तव्यं दृष्टत्वादित्याह नामोच्चारणेति येनैव केवलेन सकृदुच्चारितेन ॥ २३ ॥ ननु नागाभासेन कथं सर्वपापक्षयः स्यात् श्रद्धाभक्त्या वृत्त्यादेरपि विधानात् तथाहि सायं प्रातर्गृणन् भक्त्या दुःखग्रामाद्विमुच्यते इति अनुदिनमिदमादरेण शृण्वन्ति श्रवणं कीर्तनं

तस्यात्मतंत्रस्य हरेरधीशितुः परस्य मायाऽधिपतेर्महात्मनः ॥ प्रायेण दूता इह वै मनोहराश्चरन्ति तद्रूपगुणस्वभावाः ॥ १७ ॥ भूतानि विष्णोः सुरपूजितानि दुर्दर्शलिङ्गानि महादुतानि ॥ रक्षन्ति तद्भक्तिमतः परेभ्यो मत्तश्च मर्त्यानिथ सर्वतश्च ॥ १८ ॥ धर्मे तु साक्षाद्भगवत्पणीतं न वै विदुर्ऋषयो नापि देवाः ॥ न सिद्धमुख्या असुरा मनुष्याः कुतश्च विद्याधरचारणादयः ॥ १९ ॥ स्वयंभूर्नारदः शंभुः कुमारः कपिलो मनुः ॥ प्रह्लादो जनको भीष्मो बलिर्वैयासकिर्वयम् ॥ २० ॥ द्वादशैते विजानीमो धर्मभागवतं भटाः ॥ गुह्यं विशुद्धं दुर्बोधं यं ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥ २१ ॥ एतावानेव लोकेऽस्मिन् पुंसां धर्मः परः स्मृतः ॥ भक्तियोगो भगवतितन्नाम ग्रहणादिभिः ॥ २२ ॥ नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्यत पुत्रकाः ॥ अजामिलोऽपियेनैव मृत्युपाशादमुच्यत ॥ २३ ॥ एतावताऽलमघनिर्हरणाय पुंसां संकीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम् ॥

ध्यानं हरेरद्भुतकर्मणः जन्मकर्मगुणानां च त

दर्थेऽखिलचेष्टितमित्याद्यस्मिन्नेव पुराणे तत्र तत्र पठ्यते पुराणांतरे च पापक्षयश्च भवति स्मरतां तमहर्निशमिति अत्रैव च तस्मात्संकीर्तनं विष्णोर्जगन्मंगलमहसाम् महतामपि कौरव्यवितथ्यैकांतिकनिष्कृतमित्यादिना सम्यक्कीर्तनादेव मन्यते किंच तथा सति किमिति मन्वादयो द्वादशाब्दादीनि स्मरेयुः तस्मादिदमनुपपन्नमिव तत्राह एतावतेति भगवतो गुणानां कर्मणां च नाम्नां च सम्यक्कीर्तनमिति यत् एतावता पुंसां मघनिर्हरणाय पापक्षयमात्राय अलमुपयोगो नास्ति अलंशब्दोऽत्र वारणे यथाहामरसिंहः अलं भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकमिति उपयोगाभावमेवाह